

Як тут чудово!.. В яр глибокий
Падуть дзвінки, скляні потоки,
Як хрусталеві сльози гір,
їх вічні невгамовні тони,
Немов жалі, немов прокльони,
Летять каскадами в простір.

А над потоками ялиці
Зітхають віддихом живиці,
І холодом холодять грудь,
І на твої безсонні вії
Стрясають сни, зсилають мрії
І гомонять: «Засни! Забудь!»

Довкола тебе — гори, гори!
А над тобою: небо-море
І сонця животворний жар,
А над рікою мли гуляють,
З вітрами тихо розмовляють
І криються в холодний яр.

А долем трави, долем квіти,
А в полонинах звук трембіти,
Овець дзвіночки голосні, —
Над тим усім задума ходить
І за собою тугу водить,
Зітхання, спомини, пісні.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «В Розтоках»](#);